

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความเมตตาแก่ใจเป็นอันเดียวกัน

(ท่านอาจารย์จิววัฒน์และคณะศิษย์วัดป่าไชยชุมพล อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์
น้อมถวายปัจจัยร่วมสร้างตึกสงฆ์อาพาธ ๓๔,๐๐๐ บาท เช็ค ๖๘,๙๙๙ บาท รวมเป็น
เงิน ๑๒๒,๐๑๙ บาท ผ้าป่า ๖๑ กอง) เขาค้อ วัดป่าไชยชุมพล เขาค้อ เพชรบูรณ์ นี่เรา
เคยไปเทศน์แล้ว วัดป่าไชยชุมพลที่ท่านจิววัฒน์อยู่เขานิมนต์ไปเทศน์ผ้าป่าที่นั่น ค้าง
นั่นคืนหนึ่ง จึงไม่ลืม พอฉันเสร็จออกจากกุฏิ เริ่มขึ้นรถดูนาฬิกาเราอยากจะดูจากนี้ไป
ถึงวัดเราประมาณสักเท่าไรเวลา ออกจากนั่นมาถึงวัดเรา ๔ ชั่วโมง ๔ นาที ที่วัดท่าน
จิววัฒน์อยู่

(ผอ.โรงพยาบาลอุดรธานี มากราบนมัสการนิมนต์หลวงตาเป็นองค์ประธานวาง
ศิลาฤกษ์สร้างตึกสงฆ์อาพาธ)

ผอ.โรงพยาบาลอุดรธานี : กระผมผอ.โรงพยาบาลอุดรธานี ตามที่
หลวงตาได้ให้พรตึกสงฆ์ที่โรงพยาบาล ซึ่งจะทำที่วางศิลาฤกษ์ในวันที่ ๑๘ นี้ กระผม
กราบหลวงตาได้ไปเป็นองค์ประธานในการวางศิลาฤกษ์ วันที่ ๑๘ เวลา ๑๔.๒๙ น.
ตอนบ่ายครับผม

หลวงตา : นี่เราจะสร้างแล้วตึก เห็นอยู่ข้างนอก
บรรดาลูกศิษย์เขามาขอร้องให้ช่วยเหลือเขา เราก็เข้ารับ เพราะเราสงสารอยู่มากแล้ว
โรงพยาบาลนะ โรงพยาบาลที่ไหนมันว่างเมื่อไรเรา เฉพาะโรงพยาบาลอำเภอ ส่วน
โรงพยาบาลจังหวัดไม่ค่อยได้เข้า เห็นว่าจะพออุปถัมภ์กันไปในจังหวัดหนึ่งๆ แต่ครั้ง
แล้วก็ไม่พ้นที่จังหวัดเลยนะ จังหวัดเลยเลยสงเคราะห์เช่นเดียวกับโรงพยาบาลอำเภอ
ของจังหวัดนั้นๆ นี่ไปเรื่อย โรงพยาบาลจังหวัดเลย ทั้งโรงพยาบาลจังหวัด ทั้งจิตเวช
ด้วย ไปทั้งสองแห่ง

ตามธรรมดาเราจะไม่ค่อยไปโรงพยาบาลจังหวัด เพราะเห็นว่าพอสมควรไกล
กันไป โรงพยาบาลเล็กๆ น้อยๆ น้ำมันขาดแคลนมากเราจึงไป อย่างเมื่อวานนี้ก็ไปปาก
คาด ไกลอยู่นะปากคาด เอาของไปลงให้ทุกโรง จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ใน
อาทิตย์หนึ่งห้าวัน ถ้าไม่มีกิจจำเป็นมาทำให้ขาดวรรคขาดตอนไปเสีย อาทิตย์หนึ่งห้า
วันที่ไปโรงพยาบาลต่างๆ ทุกอาทิตย์เป็นอย่างนั้น เมื่อวานนี้ก็ไปโรงพยาบาลปากคาด
ต่อจากนั้นก็ไปบึงกาฬ บุ่งคล้า เหล่านี้หมดละเราไป แล้วก็กวเวียนไปหมด เราให้เขา
แล้วเขากลับมาเขาขอเราอีก เมื่อวานนี้ก็ขอ ให้พิจารณาเสียก่อนนะ แต่ให้ติดต่อแล้วมา
ทางโรงพยาบาลโนนสะอาด พวกหมอเหมือนกัน ก็น่าจะได้แล้ว

ผอ.โรงพยาบาลอุดรธานี : อันนี้ที่กราบหลวงตาที่หลวงตาจะไปเป็น
องค์ประธานครับผม กำหนดการอยู่ด้านหลังครับผม

หลวงตา : เรื่อง ขออาราธนาเป็นประธานในพิธีวาง
ศิลาฤกษ์อาคารผู้ป่วยใน ตึกสงฆ์อาพาธ “อาคาร ๙๖ ปี หลวงตามหาบัว ญาณสัมปัน
โน” คือในขณะนี้เราอายุ ๙๖ ปี นมัสการพระธรรมวิสุทธิมงคล ด้วยคณะสงฆ์
ข้าราชการ และบรรดาศิษยานุศิษย์ รวมถึงประชาชนจังหวัดอุดร ได้ร่วมกันดำเนิน
โครงการสร้างอาคารผู้ป่วยใน ตึกสงฆ์อาพาธ อาคาร ๙๖ นี้คงจะหมายเอาอายุเรา
พอดี ๙๖ แล้วหลวงตาบัว แน่ซึ้นแล้ว โรงพยาบาลอุดรธานี ซึ่งพระเดชพระคุณท่านให้
ความเมตตาเป็นประธานอุปถัมภ์ในการก่อสร้าง

ในการนี้ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๔.๐๐ น. บ่ายสองโมงนะ ณ
โรงพยาบาลอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จึงใคร่ขออาราธนาพระเดชพระคุณให้ความ
เมตตามาเป็นองค์ประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น
ด้วย ขอนมัสการมาด้วยความเคารพ นายอำนาจ ผการัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อันนี้เราก็ได้เริ่มแล้ว รูปภาพไปติดไว้แล้วนั้นที่หน้าศาลา ดูเหมือน ๑๐ ชั้นนะ
อยู่ที่หน้าศาลานั้นละ เริ่มแล้วนั้น ที่แรกมาขอความร่วมมือความช่วยเหลือจากเรา เราก็
รับ ถ้าเรารับแล้วมันต้องมีเครื่องหมายรับนะ ตึกก็ชั้น ๘ ชั้น เอาๆ อีก ๒ ชั้น เป็น ๑๐
ชั้น ตึกหลังนี้ไม่ขึ้นเมืองอุดรตายแตกหมดเลย เอาจนหมูหมาเปิดไก่อ่าว้อกๆ แว๊กๆ
จับมาต้มยำให้หมด ตึกหลังเดียวขึ้นไม่ได้อย่าให้อยู่ในเมืองอุดร เมืองของเราก็ตามเรา
ก็ยอมตายไปด้วยเลย

วันที่ ๑๘ เวลาบ่ายสองโมงนะ วางศิลาฤกษ์ เราไม่มีความจำเป็นจริงๆ ก็คงได้
ไปแหลวันวางศิลาฤกษ์

รวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ จนถึงวันที่ ๑๕ มกราคม
๒๕๕๒ ได้ ๑๑,๘๙๒ กิโล ๑๙ บาท ๙๕ สตางค์ ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว
๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ส่วนทองคำกำลังรวบรวม ยังไม่มอบก็มี มอบแล้วก็มี อันนี้ก็อยู่
ในหัวอกเรา นี่เข้าแล้ว เข้าคลังหลวงน้อยเมื่อไร เราหาสมบัติเข้าคลังหลวงไม่ได้น้อยๆ
นะ ดูตามที่เขาตีตประกาศไว้นั้นไม่ผิด ตรงเป้งๆ (ลูกศิษย์ถวายนทอง ๑ กิโล) ได้ตั้งกิโล
นะไม่ใช่เล่น ทองคำ ๑๑,๘๙๒ กิโล วันนี้ซัดไป ๙๓ แล้ว ดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐
ดอลลาร์ คือเข้าคลังหลวงทั้งนั้น ทองคำเหล่านี้เข้าคลังหลวงทั้งหมด

ดอลลาร์เข้าหมด แต่ก่อนดอลลาร์เข้าหมด เดียวนี้ยังแยกบ้าง แต่ไม่ค่อยได้
แยกละ เพราะเราเสียดาย ไม่จำเป็นจริงๆ เราไม่มาแยก เมื่อเงินไทยเราพอเป็นพอไป
อยู่ก็ให้เงินดอลลาร์เข้าคลังหลวงๆ เพื่อหนุนหัวใจชาติไทยเรา แต่มีเราแยกเอาไว้หาก

จำเป็นจะได้แบ่งเงินดอลลาร์มาหาเงินไทยออกช่วยชาติเสียก่อน ทำอย่างนั้นนะ ส่วนทองคำนี้ร้อยทั้งร้อยใครมาแตะไม่ได้เลย ให้เข้าหมด ส่วนดอลลาร์นี้ได้เข้า ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ที่แรกได้เข้า จากนั้นเรารอ ไม่ได้เข้าทั้งหมดดอลลาร์นี้ เพราะเงินไทยมีความจำเป็นต่อชาติของตน ดอลลาร์ก็มาจำเป็นด้วยกัน เลยแยกกัน เอาดอลลาร์มาหาเงินไทยเวลานั้นะ แยกก็ไม่มีใครแยกได้ละ มีแต่เราคนเดียวเป็นคนสั่งแยกๆ คิดเรียบริ้อยๆ แล้วสั่ง เรียบริ้อยแล้วสั่งจึงไม่ค่อยผิดพลาดนะ

(ลูกศิษย์ร่วมกันน้อมถวายปัจจัยร่วมสร้างตึกสงฆ์อาพาธ โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานีจำนวน ๒๘๒,๗๓๑ บาท และปัจจัยเพื่อสงเคราะห์โลก ๒๒๖,๕๓๑ บาท ทองคำ ๑ กิโล ๑๔ บาท ๘๐ สตางค์ ดอลลาร์ ๗๕๐ ดอลลาร์ เงินลิงคโปร ๒,๐๐๐ เหรียญ) จัดให้ถูกต้องนะ อย่างนี้ความจำเราไม่ดี แต่ความจริงเราจริงมาก เพราะฉะนั้นเคลื่อนไหวไม่ได้สำหรับเรา ว่าอย่างไรต้องตรงเป็งๆ เลย คิดดูซิทองคำมีเท่าไร ไม่ได้กระจัดกระจายหรือซิมซาบไปไหน แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เข้าคลังหลวงหมดเลย คนที่มาเกี่ยวข้องกับการเงินการทองกับเราต้องเป็นหัวใจเดียวกันกับเรา เป็นอื่นไปไม่ได้นะ

รวมทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นทองคำ ๑๑,๘๙๒ กิโล ๑๙ บาท ๙๕ สตางค์ ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์เราพาพี่น้องทั้งหลายอุทิศสำหรับบิบบินเข้าคลังหลวงๆ ไปที่ไหนมีแต่กวาดเข้าหาส่วนใหญ่ๆ นะ เรื่องใหญ่ส่วนรวมแล้วเรารักสงวนมาก แล้วแสวงหาด้วย ทางพระวินัยก็เหมือนกันนะ ทางพระวินัยถือเรื่องของสงฆ์เป็นสำคัญ ของสงฆ์คือของส่วนรวม พระวินัยถือมากทีเดียว อันนี้ออกมาทางโลก ถ้าเอาศาสนามาใช้ก็ต้องเอาส่วนรวมความสามัคคีรวบรวมเข้าไปสู่กองส่วนรวม.....มันหลงหน้าหลงหลัง เหมือนกับต้นไม้ ลำต้นมันแข็งอยู่แต่ใบมันโอนเอนๆ ถูกลมพัดมันจะไหวของมัน อันนี้ความจดความจำธาตุชั้นต่างๆ ไหว จิตไม่มีอะไร

วัดป่าหนองไผ่ จังหวัดสกลนคร ขอน้อมถวายผ้าป่าสร้างตึกสงฆ์ โรงพยาบาลอุดร ๗๕ กอง จำนวนปัจจัย ๑๕๐,๐๐๐ บาท คงจะเป็นท่านสุธรรม หนองไผ่ เราเคยไปแล้ว ตั้งแต่ยังไม่สร้างวัดนี้ขึ้นมาที่เคยไปเที่ยวกรรมฐานแถวนั้น มันอยู่ต้นเขา เวลาท่านสร้างวัดแล้วเราก็ได้ไปเยี่ยม ตั้งแต่ยังไม่สร้างวัดเราก็ไปภาวนาอยู่แถวนั้นละ

ใครยังไม่เคยเห็นก็ไปดูเขาติดประกาศไว้หน้าวัด เรื่องเรากับสมบัติช่วยชาติศาสนา เอาจริงเอาจังมากทีเดียว ช่วยชาติเอาจริงมาก คิดดูซิเงินจำนวนเท่าไร ทองคำเท่าไร เข้าหมดๆ ใครมาแตะไม่ได้ จริงจัง นั้นละธรรมจริงจังมากอย่างนั้นละธรรม ไม่เหลวไหลๆ ปลิ้นปล้อนหลอกหลวงหลายสั้นหลายคม นั้นเป็นเรื่องของเปรตของผี

ของธรรมแท้ตรงแนวเลย อย่างที่เราพาพี่น้องทั้งหลายนำไม่มีเคลื่อนคลาดเลย เพราะธรรมท่านิยมตรงแนว ก็เลสมันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพันคม

พูดเรื่องนี้แล้วยังระลึกได้ แก่ไหวแล้วไหวเล่าไหวเรา จังหวัดสุพรรณบุรีไปธุระอะไร เขาขายแห้วอยู่สองฟากถนน กลางทุ่งๆ นะเขาขายแห้วเป็นกระป๋องๆ เราไปบอกเขาให้เอาแห้ว เอาหลายๆ เสียด้วยนะ เอามากก็ไม่ใช่อะไรเอามาแจกทานนั่นแหละ เอามาให้ฉัน เราเป็นคนขู่ไว้ด้วยนะ นี่เป็นเงินเท่าไรให้ผู้เฒ่ามันเอง ผู้เฒ่าขายแห้วกระป๋อง ตั้งเป็นแถวๆ เอาน้ำให้ตึ้นะ ถ้าหากว่าน้ำไม่ดีขาดเหลือเท่าไรเราเอาหมด เราไม่คืนให้ ให้เจ้าของมันเอง ผู้เฒ่าก็เหอๆ ผู้หญิง เอาน้ำ เราก็ดู แกก้นน้ำไปนับมา เอาน้ำไปๆ รดจอดอยู่ข้างทาง ไหนว่าอย่างไรนับเรียบร้อยแล้วหรือ เรียบร้อยแล้ว เป็นเท่าไร โอ้ย เยอะอยู่นะ

เอาขึ้นเรียบร้อยแล้ว ไปถามคนรถไม่แล้วนะเรา ไปก็ไปถามคนขับรถ ของที่กระป๋องที่ซื้อเขานี้ พอออกไปก็เริ่มถามคนขับ ว่าของท่านั้นกระป๋อง เขาขายกระป๋องหนึ่งเท่านั้น แล้วเป็นเงินเท่าไร เอาไล่ ต้องหยุดไล่จริงๆ นะ เพราะมันจะห่างไกล หากว่าจำเป็นจริงๆ จะกลับไปติดต่อเขาน้ำอีก เอามากอยู่นะ ร้านของแกเกือบหมดกระป๋องแห้ว พอนับเรียบร้อยแล้วขาดเงิน ๒๐ บาท นั่นเห็นไหมล่ะ ถ้าไกลกว่านี้จะลำบากมาก นี้เราจะตัดเจ้าของ เอาคืนไปให้ พอนับดูขาดไป ๒๐ บาท เขาก็ว่าถูกต้อง เราฟังดูที่แรกก็ว่าถูกต้อง ถามคนขับรถเราเป็นอย่างไรถูกต้อง ทางนี้บ้างก็ว่าถูกต้องด้วยกันๆ ทีนี้เราก็ก็นั่งตามหลัง เอาท่านั้นกระป๋องๆ กระป๋องหนึ่งเท่านั้นๆ เอาไล่

ไปประมาณได้สักเกือบกิโลนะ กินเขาไป ๒๐ บาท กลับคืนเอาเงินไปให้เขา มาอะไรอีกเขาว่า เอาเงินมาให้อีก คราวนี้ไม่เอาของเขาแต่เงินให้ เลยเล่าให้ฟังว่าของนี้ขายขายมันขาดไป ๒๐ บาทแล้วเอาคืนมาให้ โอ้ย แต่เกิดมาก็ไม่เคยเห็น ไหว้แล้วไหวเล่า เอาคืนมาให้แก ๒๐ บาท แกนับผิดไป เรานับถูกเรากลับคืนมาให้ อย่างนั้นละเรื่องธรรม โธ จิตใจนี้อ่อนน้อมไปหมดนะความเมตตา อย่างที่เราไปที่ไหนทุกวันๆ มีแต่ความเมตตาที่พาไป ที่เรานั่งคุยกับญาติกับโยมกับใครๆ จนจะได้ทามขึ้นจากที่นั่งก็มี มันลุกไม่ขึ้นก็เพราะความเมตตา

ความเมตตากับใจเป็นอันเดียวกัน อ่อนน้อมไปหมดเลย จะมีนิดหนึ่งไม่ได้นะ มีในจิตนิดหนึ่งไม่ได้ ว่าผิดเจตนาจะมีนิดหนึ่งไม่ได้ต้องตามไล่กลับคืนให้หมด อย่างที่ว่าละ เงินที่เขาไปเราไปนับใหม่อีกขาดไปตั้ง ๒๐ บาท กลับคืนไปให้เขาน้ำ เขาก็ไหวแล้วไหวเล่าเขาไม่เคยเห็น ไม่เคยเห็นก็ดูเสีย เอาเงินไป เอาเงินให้แล้วก็กลับ ย้อนรถกลับ เป็นอย่างนั้นละ จิตนี้ถ้าลงมันได้อ่อนมันอ่อนจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา ถ้าพูดว่าแข็งก็แข็งเหนือโลก ถ้าว่าอ่อนก็อ่อนเหนือโลก เป็นอย่างนั้นละจิตอ่อนน้อมไปหมดเลย ไม่มีที่

จะเอารัตเอาเปรียบผู้ใด ไม่มีเลย เรียกว่าเม็ดหินเม็ดทรายก็ไม่มี มันขัดข้องอย่างไรนับ
อีก ก็อย่างคั้นไปให้เขานั้นแหละ อย่างนั้นแหละ ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ